

om det ærede Medlem mener, at dette betyder nogen reel Forandring. Man kunde i sin Tid have opnaaet en Overenskomst paa samme Grundlag som her og med en bestemt Tid for Lovens Gyldighed paa samme Maade, som Tilfældet var med Postlovforslaget; det vilde i Virkeligheden have været mere tilfredsstillende ud fra det Synspunkt, som det ærede Medlem er Talsmand for.

Naar jeg nu anbefaler disse Takster, vil jeg dog sige, at jeg finder dem en lille Smule for høje. Jeg vilde have foretrukket, at vi var blevet staaende ved de 11½ Mill. Kr., ud fra den Betragtning, at det sikkert vil blive vanskeligt at komme tilbage. En Del af de Udgifter, som Statsbanerne nu har paadraget sig, vil være permanente. Disse permanente Udgifter har jeg fundet, det var nødvendigt at søge Dækning for, og en saadan Dækning vilde efter min Overbevisning have fundet Sted ved Vedtagelsen af det oprindelige Lovforslag. Imidlertid er den yderligere Forhøjelse jo ikke meget stor, og jeg mener, at man vil være ret vel tjent med den. Vi vil dog opnaa ikke at have de dyreste af de europæiske Statsbaner.

Ordføreren (Kristiansen): Det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) sagde, at der forelaa ikke noget Bevis for, at vi i forrige Samling kunde have naaet en Overenskomst. Nej, et saadant Bevis foreligger selvfølgelig ikke og kan ikke foreligge. Men der stilledes i Udvalget under Sagens Behandling i forrige Samling positive Ændringsforslag om en Forøgelse med det Beløb, hvorom man nu opnaar Enighed; og at der ikke er langt fra det ene Aars Varighed til de 3 Aars Varighed, synes jeg, det ærede Medlem maa indrømme, og det forstaar det ærede Medlem sikkert ogsaa. For øvrigt er der ikke fra min Side sket nogen Udfordring til Modstandere, men kun en Konstatning af de faktisk foreliggende Forhold.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Indstillingen af Fællesudvalget (se Tillæg B. Sp. 321)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 78 Stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Landstingets Formand Meddelelse om den skete Vedtagelse.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 185 af 20. Marts 1918 om forskellige Privatbaneanlæg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3293).

Sagen sattes til Forhandling.

Lillelund: Det lille Lovforslag, vi her behandler, imødekommer det Krav, som jeg rejste ved Finanslovens første Behandling, om ved en lille Ændring i Privatbaneloven fra i Fjor at skabe Mulighed for at bygge Privatbanerne i et hurtigere Tempo end det, der er fastslaaet. Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget en velvillig og hurtig Behandling her i Tinget, idet vi ønsker det fremmet saa hurtigt, som det kan lade sig gøre.

Lovforslaget gaar ud paa, at i Loven om Bygning af nye Privatbaner den Bestemmelse, at der i et Aar kun kan gives Koncession til 4 Privatbaner, ikke skal gælde for Finansaarene 1918—19 og 1919—20. Hvis man vil bøde paa Arbejdsløsheden, og hvis man vil imødekomme den Trang, der findes gude i Landet til Bygning af Privatbaner i et hurtigere Tempo, maa man foretage denne lille Ændring. Hensigten med Lovforslaget er saaledes en dobbelt: for det første at skaffe Arbejde til de arbejdsløse og for det andet at fremme Bygningen af private Jernbaner. Nu ved jeg vel, belært af Erfaringen, at det, at vi her vedtager en saadan Bestemmelse, ikke straks skaffer Arbejde til arbejdsløse, men naar Rigsdagen vedtager det foreliggende Lovforslag betyder det, at vi ønsker, at Arbejde i den Retning fremmes saa meget, som det er muligt fra Myndighedernes Side. Jeg ved vel, at der skal foretages en Række Arbejder, inden man kan skride til Arbejdet ude i Marken, men jeg vil henstille, at disse Forarbejder fremmes saa meget som muligt, saaledes at Lovforslaget ikke bliver til „Papir“, men til Virkelighed. Jeg er ikke blind for, at der ikke kan gøres ret meget ved de nye Privatbaner i den nu forestaaende Vinter, men jeg vil haabe, at der virkelig bliver gjort et saadant Arbejde fra Myndighedernes Side, at der til næste Vinter, hvor ingen ved, hvorledes Arbejdsløshedsspørgsmaalet vil stille sig, kan skrives til Arbejdet ude i Marken, saaledes at vi kan blive fri for det Arbejdsløshedsspørgelse, vi ser for os i denne Vinter.